

Það eru ikki allir fýringar, sum kunnu vera heima á jolum.

Nakrir bógva uttanlanda, aðrir - eitt nú sjómenn eru á fiskileið og aðrastaðni, har ikki slepst heim at halda jól.

Tveir sjúklingar í Føroyum eru í tí løgnu stöðu, at teir als ikki sleppa heim aftur úr Danmark, tí ikki er møguleiki hjá teimum at fáa viðgerð í Føroyum. Eisini teir og hjúnarfelagarnir noyðast at vera burtur á jolum.

Sjúklingarnir Mortan Petersen og Ingeborg Rubbeksens eru bæði farin um tey 68 árin, og það merkir, at tey ikki kunnu fáa nýtt nýra. Tey noyðast tí fram eftir at fáa dialysuviðgerð.

ERU SO FÁMENT

Hjalmar Petersen og Elsa M. Petersen, noyðast at verða foreldrinu fyrri uttan á jolum.

Elsa Maria: - Hetta er ein broyting í lívi okkara sum heild. Vit hava altíð verið saman á jolum, og í ár er sostatt fyrstu ferð, at það ikki ber til.

Hjalmar Petersen: - Vit eru so fáment - bert Elsa Maria, maðurin og trí børn, sum bógva í Kvívík, umframt eg og konan, sum eisini eiga trí børn.

-Vanliga hava foreldrinu skiftist um at halda jólaaftan hjá okkum í Havn ella í Kvívík hjá Elsu Mariu. Fyrsta dag plaga vit øll at vitja hjá foreldrunum og 2. jóladag í trija stað.

- Jú, saknurin er stórur, sigur Hjalmar Petersen. Það er heilt vist.

Margretha Petersen fór til Danmarkar við manninum, sum skuldi innleggjast á Ríkishospitalið 8. oktober í ár.

Það var greitt beinanvegin, at Mortan Petersen noyðist at fáa dialysuviðgerð, og samstundis eisini, at tey ikki kundu sleppa heimaftur.

Mortan Petersen ernaðist beinanvegin hann fekk dialysuviðgerð. Hann er 74 ára gamal, og tí kemur ikki upp á tal at fáa nýratransplantação, tí aldursmarkið er 69 ár.

Hann hevur livað illa í mong ár, men arbeiddi tó til hann var 67 ára gamal.

Mortan Petersen hevur innrættað sær verkstað í kjallaranum, har ætlanin var at fáa góðar stundir til ítriv, tá pensionista tilveran stóð fyrri durum, men nú stendur verkstaðurin tómur.

ÓVISSAN RÆÐUR

Alt er so óvist, siga systkini Hjalmar og Elsa Maria. Vit vita ikki, hvussu vit skulu bera okkum at, fyrri at fáa greið á okkara trupuleikum.

- Það er so torført at fáa myndugleikarnar í talu.



Elsa Maria og Hjalmar Petersen: - Vanliga skiftast vit um at vitja hjá hvørjum øðrum um jólini. Familjan er so fáment og saknurin er stórur, nú foreldur okkara noyðast at halda jól í Danmark

Landsforvíst vegna sjúku



Ingeborg Rubbeksens hevði góðar umstøður heima, hóast hon hevur verið brekað í nógv ár. Í 1990 fór hon til Danmarkar at vitja dótturina. Tá fekk hon nýrasjúku, og slapp ikki heimaftur

Mamma ringir heim og spyr, um eingin loysn er fyri framman, og vit vita ikki, hvat vit skulu siga, tí her hendir als einki.

- Systkini eru samd um, at tey liva undir dagligum trýsti, tí eingin veit, um foreldrinu sleppa heimaftur.

Hjalmar: - Það er eisini stór broyting hjá mammu, sum dagliga hevur verið í bókahandlinum (Hjalmar Bókahandil). Tey bógva á ovaru hædd, har altíð nógv fólk vitjaði inn á gólvíð. Nú sita tey í Vallensbæk, og hava bert eina uppgávu, og það er at fara á Ríkishospitalið triggjar ferðir um vikuna.

SAKNA HEIMIÐ

Einglotti er það kortini hjá teimum, at tvær dóttur bógva í Vallensbæk, og stutt er millum húsini hjá teimum, men það er kortini ikki lætt hjá eldri fólki at bógva hjá øðrum. Tey hava verið gift í eini 48 ár, og eru von at bógva hjá sær sjálvum. Sjálvandi sakna Mortan og Margretha börnini heima.

Elsa Maria sigur, at pápin longu hevur nevnt, at um hann ikki sleppur heim til páskeer, um dóttirin so ikki kann koma til Danmarkar at vitja.

Elsa Maria: Hóast pápi ikki gremur seg, so er það greitt, at það er tyngjandi hjá bæði mammu og pápa.

- Það er ræðuligt at hugsa sær, at foreldur okkara, sum hava livað og virkað í Havn alla tíð, góldið skatt og hildið sínar samfelagsskyldur, ikki kunnu fáa hjálp í Føroyum..

ÚTREIÐSLUR

Hjalmar: - Høvdu vit bert fingið vissu fyrri at talan var um ávíst tíðarskeið, hálvt ár ella nakrar mánaðar, so hevði tað verið lættari hjá okkum at góðtikið. Óvissan er tað torførasta hjá okkum øllum at liva við.

Elsa Maria og Hjalmar Petersen greiddu í SvF frá sjúkrasøguni hjá pápanum. Tey hava fingið í boði frá Ríkishospitalinum at fáa eitt dialysutól heim, men so mugu tey sjálvi fara á Ríkishospitalið at læra seg at geva pápanum hesa viðgerð.

Hjalmar: - Eingin hevur sagt okkum, hvør skal gjalda hetta, og hvussu verður við okkara arbeiði, um vit skulu vera burtur í einar triggjar mánaðar.

Elsa Maria: - Skal eg fara niður í longri tíðarskeið, skal eg hava húshjálp at ansa børnum og heimi. Har næst skal ferð og uppihald gjaldast, umframt føstu útreiðslur mínar, lummapening o.a.

- Eg havi fast starv, men hvør vil hava meg í arbeiði, tá eg skal hava frí triggjar dagar í viku, 14. hvønn dag,